

Dosarul nr. 2r-411/22

2-17134710-01-2r-03082022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. V. Puică)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, V. Sîrbu, V. Buhnaci)

DECIZIE

05 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de ÎI "Nicolaev V.G.",

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Terlița Alexei către ÎI "Nicolaev V.G", intervenienți accesorii Serviciul Vamal și Agenția de Stat pentru Protecția Intelectuală, cu privire la constatarea încălcării dreptului exclusiv asupra mărcii, încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată,

și la cererea de chemare în judecată depusă de ÎI "Nicolaev V.G" către Terlița Alexei, intervenienți accesorii Serviciul Vamal RM și Agenția de Stat pentru Protecția Intelectuală, cu privire la declararea nulității înregistrării mărcii și decăderea din dreptul asupra mărcii,

împotriva încheierii din 06 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin s-a respins cererea depusă de ÎI "Nicolaev V.G.", cu privire la repunerea în termen a apelului și prelungirea termenului de procedură

c o n s t a t ă:

La 29 septembrie 2009, ÎI "Nicolaev V.G" a depus cerere de chemare în judecată către Terlița Alexei, intervenienți accesorii Serviciul Vamal RM și Agenția de Stat pentru Protecția Intelectuală, cu privire la declararea nulității înregistrării mărcii TEZIS cu nr.17432 după Terlița Alexei și decăderea din dreptul asupra mărcii.

La 07 octombrie 2009, Terlița Alexei s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către ÎI "Nicolaev V.G", intervenienți accesorii Serviciul Vamal RM și Agenția de Stat pentru Protecția Intelectuală, cu privire la constatarea încălcării dreptului exclusiv asupra mărcii, încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2010, cererile de chemare în judecată depuse de ÎI “Nicolaev V.G” și de Terlița Alexei, au fost conexate într-un singur proces civil.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 25 februarie 2021, cererea de chemare în judecată depusă de ÎI “Nicolaev V.G” a fost respinsă ca neîntemeiată.

S-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Terlița Alexei.

S-a constatat încălcarea de către ÎI “Nicolaev V.G” a dreptului exclusiv a lui Terlița Alexei asupra mărcii nr.17342 TEZIS, înregistrată la 25 noiembrie 2008. S-a încasat de la ÎI “Nicolaev V.G” în beneficiul lui Terlița Alexei sumele de 12375 dolari SUA, cu titlu de despăgubiri pentru neglijarea dreptului asupra mărcii, și de 39436,20 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

S-a încasat de la ÎI “Nicolaev V.G” în beneficiul statului suma de 6591,64 lei, cu titlu de taxă de stat.

La 26 martie 2021, ÎI “Nicolaev V.G”, prin intermediul avocatului Criclivîi Sergiu, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru, din 25 februarie 2021, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii depuse de Terlița Alexei și, respectiv, admitere a acțiunii depuse de ÎI ”Nicolaev V.G”.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2021, nu s-a dat curs cererii de apel și s-a comunicat apelantei ÎI “Nicolaev V.G” despre necesitatea prezentării cererii de apel motivate întocmită în conformitate cu exigențele Legii și a taxei de stat în mărime de 4943,73 lei, acordându-i pentru aceasta un termen de 10 zile din momentul recepționării prezentei încheieri.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2021, cererea de apel depusă de ÎI “Nicolaev V.G”, prin intermediul avocatului Criclivîi Sergiu, a fost restituită, în temeiul art.369 alin.(1) lit. a) din Codul de procedură civilă.

La 26 noiembrie 2021, ÎI ”Nicolaev V.G” a depus cerere de recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2021.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 26 ianuarie 2022, s-a respins recursul declarat de ÎI “Nicolaev V.G” și s-a menținut încheierea Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2021, prin care a fost restituită cererea de apel depusă de ÎI “Nicolaev V.G”.

La 22 noiembrie 2021 ÎI “Nicolaev V.G” a depus cerere de apel motivată, împotriva hotărârii judecătorei Chișinău, sediul Centru din 25 februarie 2021, încheierilor protocolare din 13.12.2019, 25.02.2020, trei încheieri din 10.07.2020, 30.11.2020, 14.01.2021 și încheierilor judecătorești din 04.12.2020, 28.12.2020 și 19.01.2021, prin care solicită totodată și prelungirea termenului de procedură cu intentarea procedurii de apel.

Prin încheierea din 28 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea cu privire la prelungirea termenului de procedură și s-a restituit ca fiind depusă în afara termenului legal cererea de apel depusă de ÎI “Nicolaev V.G.” împotriva hotărârii din 25 februarie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, în temeiul art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă.

La 15 aprilie 2022, ÎI “Nicolaev V.G”, a declarat recurs împotriva încheierii din 28 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a încheierii

recurate și restituirea cauzei la Curtea de Apel Chișinău spre rejudecare a cererii privind prelungirea termenului de procedură și examinarea cererii de apel.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 18 mai 2022, s-a respins recursul declarat de ÎI “Nicolaev V.G” și s-a menținut încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

La 31 mai 2022, ÎI “Nicolaev V.G” a depus cerere privind repunerea în termen a apelului declarat împotriva hotărârii din 25 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, admiterea cererii privind prelungirea cu 7 zile a termenului de procedură pentru lichidarea neajunsurilor și intentarea procedurii de apel.

Prin încheierea din 06 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea depusă de ÎI “Nicolaev V.G.” cu privire la repunerea în termen a apelului împotriva hotărârii din 25 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și prelungirea termenului de procedură pe un termen de 07 zile.

La 14 iulie 2022, ÎI “Nicolaev V.G”, a declarat recurs împotriva încheierii din 06 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a încheierii instanței de apel cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău a cererii ÎI “Nicolaev V.G.” cu privire la repunerea în termen a apelului împotriva hotărârii din 25 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și prelungirea termenului de procedură pe un termen de 07 zile.

În conformitate cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Materialele cauzei atestă că încheierea Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 06 iulie 2022 și expediată participanților la proces la 08 iulie 2022 (f.d. 129, Vol-VI).

În aceste circumstanțe, recursul declarat de către, ÎI “Nicolaev V.G”, la 14 iulie 2022, se consideră a fi depus în termen.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de, ÎI “Nicolaev V.G”, urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Așadar, din conținutul recursului declarat de, ÎI “Nicolaev V.G”, rezultă că, recurentul nu este de acord cu încheierea din 06 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea ÎI “Nicolaev V.G.” cu privire la repunerea în termen a apelului împotriva hotărârii din 25 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și prelungirea termenului de procedură pe un termen de 07 zile.

La fel, s-a constatat că, pentru a se pronunța astfel, instanța de apel a reținut că, apelantul nu a adus argumente relevante și admisibile în justificarea omiterii termenului, cât și că argumentele invocate au fost invocate anterior în cererile de recurs.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră concluzia instanței de apel despre respingerea cererii depusă de ÎI “Nicolaev V.G.”, cu privire la repunerea în termen a apelului împotriva hotărârii din 25

februarie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și prelungirea termenului de procedură pe un termen de 7 zile, ca fiind neîntemeiată, justă.

În acest context, Colegiul reiterează prevederile art. 115 Cod de procedură civilă, care statuează că, la cererea participanților la proces interesați, instanța de judecată poate prelungi termenul de procedură stabilit de instanța de judecată. Termenul poate fi prelungit pentru același temei o singură dată. Termenul de procedură stabilit de lege nu poate fi prelungit, fiind aplicabil art.116.

Potrivit art. 116 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță.

Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen.

Prin prisma normei enunțate, instanța de recurs relevă că, apelul nemotivat a fost declarat de ÎI “Nicolaev V.G”, cu respectarea termenului legal de contestare, însă, a fost restituit, din motiv că apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel din încheierea de a nu da curs cererii de apel.

Aici, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră oportun de a menționa că, de fapt ÎI “Nicolaev V.G”, a solicitat repunerea în termenul de procedură pentru lichidarea neajunsurilor, pentru o cerere de apel, care a fost deja restituită printr-un act de dispoziție irevocabil.

Or, din interpretarea prevederilor art. 115 Cod de procedură civilă, rezultă că asupra termenelor de procedură stabilite de instanța de judecată pentru lichidarea neajunsurilor, dispozițiile art. 116 Cod de procedură civilă nu se aplică, acestea fiind aplicabile doar asupra termenelor de procedură instituite de legiuitor.

Astfel, argumentele recurentului ÎI “Nicolaev V.G”, precum că, a omis întemeiat termenul de declarare a apelului, din cauza unor circumstanțe obiective, din cauza cărora a fost în mod real în imposibilitate să îndeplinească actul de procedură și anume încheierile din 02 iulie 2021 și 09 septembrie 2021, care au fost emise contrar Legii privind semnătura electronică și documentul electronic, nu poate fi reținut ca unul întemeiat, or, argumentele invocate în prezenta cerere au fost invocate și în cererile de recurs declarate anterior, iar curtea Supremă de Justiție, prin deciziile sale irevocabile le-a dat apreciere.

În context, Colegiul reține că, conform art. 123 alin. (2) Codul de procedură civilă, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sânt obligatorii pentru instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane.

Colegiul ține să menționeze că, principiul autorității lucrului judecat împiedică nu numai judecarea din nou a unui proces terminat, având același obiect, aceeași cauză și purtat între aceleași părți, chiar și cu poziția procesuală inversată, ci și contrazicerile dintre două hotărâri judecătorești, în sensul că drepturile recunoscute unei părți printr-

o hotărâre definitivă să nu fie contrazise printr-o altă hotărâre ulterioară, pronunțată într-un alt proces.

În lumina principiului autorității lucrului judecat, instanța de apel reține, că o hotărâre judecătorească, prin care s-au stabilit faptele enunțate, cât și constatările reținute în mod irevocabil, se bucură de prezumția absolută de adevăr și nu pot fi contrazise printr-o altă hotărâre.

Mai mult, CEDO a stabilit că instanțele sunt obligate să țină cont de constatările de fapt din procedurile judiciare anterioare, repunerea în discuție a situației soluționate definitiv prin alte hotărâri, constituit o încălcare a art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului. Dezlegarea asupra unei probleme de drept date printr-o hotărâre irevocabilă este de natură să clarifice din acel moment acea problemă, creând speranța legitimă, că ea nu va mai fi negată de o altă instanță de judecată într-o procedură ulterioară.

Astfel, alegațiile recurentului nu și-au regăsit confirmare în sensul admiterii cererii privind repunerea în termen a cererii de apel și prelungirea termenului de procedură. Or, de către instanță a fost constatată o altă stare de fapt existentă, decât cea pretinsă de ÎI “Nicolaev V.G”.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție remarcă că, apelantul urma să întreprindă toate măsurile necesare, de a-și asigura drepturile sale de acces la instanță, fapt însă, ignorat cu desăvârșire de către ultimul.

Or, omisiunile comise de către apelant/recurent, nu pot fi imputate persoanelor terțe, sau instanței de judecată, partea urmând să suporte consecințele, la caz care constau în respingerea cererii privind repunerea în termen a apelului.

În conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă: apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

În astfel de circumstanțe, Colegiul conchide că, instanța de apel întemeiat a respins cererea depusă de ÎI “Nicolaev V.G.” cu privire la repunerea în termen a apelului împotriva hotărârii din 25 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și prelungirea termenului de procedură pe un termen de 07 zile, având în vedere că argumentele invocate în susținerea cererii de repunere în termen a apelului sunt neîntemeiate.

În circumstanțele descrise instanța de recurs reține că soluția adoptată de instanța de apel prin încheierea recurată este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului, având în vedere obligația părților privind exercitarea drepturilor procedurale cu bună credință și în termen.

Luând în considerație cele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că argumentele invocate în recurs sânt neîntemeiate, fapt pentru care recursul urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de ÎI "Nicolaev V.G."

Se menține încheierea din 06 iulie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Terlița Alexei către ÎI "Nicolaev V.G", intervenienți accesorii Serviciul Vamal și Agenția de Stat pentru Protecția Intelectuală, cu privire la constatarea încălcării dreptului exclusiv asupra mărcii, încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată,

și la cererea de chemare în judecată depusă de ÎI "Nicolaev V.G" către Terlița Alexei, intervenienți accesorii Serviciul Vamal RM și Agenția de Stat pentru Protecția Intelectuală, cu privire la declararea nulității înregistrării mărcii și decăderea din dreptul asupra mărcii.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Maria Ghervas

Galina Stratulat